

ข่าวประจำวันจันทร์ที่ 31 สิงหาคม พ.ศ.2558

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

เปิดใจ "สมคิด" ฟันเศรษฐกิจไทย

การปรับคณะรัฐมนตรีของรัฐบาล “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” นายกา และหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) โดย “ยกเครื่อง” ทีมเศรษฐกิจใหม่ยกชุด กำลังกลายเป็น “ความหวังใหม่” ในการฟื้นฟูเศรษฐกิจไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อมีหัวหน้าทีมชื่อ “ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์” เพราะชื่อชั้นที่ผ่านมา “การันตี” ความเป็น “มืออาชีพในด้านเศรษฐกิจ” ได้เป็นอย่างดี

แต่พร้อมๆกันนั้น คงมีคนจำนวนมากสงสัยใคร่รู้ว่า “ดร.สมคิด” ซึ่งเป็นอดีตรองนายกฯ และ รมว.คลัง และอดีตคนใกล้ชิด “นายใหญ่ดูไบ” ของ “พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร” แห่งพรรคไทยรักไทย สามารถ เข้ามาอยู่ใน “คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)” ที่พื้นที่ส่วนใหญ่ที่มีแต่ “ขุนทหาร” ได้อย่างไร? ทั้งๆ ที่ตัวเขาเองยืนยันนัยนัยว่าไม่เคยรู้จักคนชื่อ “พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” มาก่อน!

อีกทั้งต่อมายังได้ก้าวเข้ามาเป็น “ม้าสีหมอก” ตัวใหม่ในรัฐบาล “ประยุทธ์ 2” ในตำแหน่ง “รองนายกรัฐมนตรี” และ “หัวหน้าทีมเศรษฐกิจ” ที่ต้องแบกรับภารกิจอันสำคัญในการกอบกู้วิกฤติเศรษฐกิจที่กำลังอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อในช่วงที่เศรษฐกิจโลกผันผวน เศรษฐกิจภายในประเทศพลิกผัน คนรายได้น้อยกินอยู่ยากลำบาก

ไม่กี่วันนี้ “ดร.สมคิด” ได้ขึ้นกล่าวปาฐกถาพิเศษ “การบริหารงานนโยบายเศรษฐกิจและทิศทางของประเทศ” ต่อที่ประชุมคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ที่โรงแรมดุสิตธานี เมื่อวันที่ 27 ส.ค.ที่ผ่านมา เพื่อกอบกู้ความเชื่อมั่นของภาคเอกชน และชี้แจงแนวทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจ แต่กระนั้น ยังคงมีอีกหลายคำถามที่ผู้คนยัง “ใคร่รู้” และ “ไม่เคยรู้”

“ทีมเศรษฐกิจ” จึงขอเป็นตัวแทนหาคำตอบจากปากของ “ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์” ด้วยตัวเอง ทั้งในเรื่องเส้นทางเดินก่อนหน้านี้ เส้นทางในขณะนี้กับภาระในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศ รวมทั้ง “อนาคต” ที่เจ้าตัวยืนยันกับเราว่า “ที่นี่คือเวทีแห่งสุดท้าย” และจะไม่เข้ามาในการเมืองอีก

เปิดเส้นทางการทำงาน คสช.

“ดร.สมคิด” เริ่มต้นบทสัมภาษณ์กับ “ทีมเศรษฐกิจ” ก่อนเข้ามาร่วมงานกับรัฐบาล คสช.นี้ว่า ไม่เคยรู้จักกับนายกามาก่อน แต่ภายหลังการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง (22 พ.ค. 57) นายกฯให้ พล.อ.ฉัตรชัย สาริกัลยะ โทรศัพท์มาชวนให้เป็นที่ปรึกษา คสช. และนายกฯ ก็โทร.มาเชิญด้วยตัวเอง และวันรุ่งขึ้นมีการประชุม “คณะที่ปรึกษา คสช.” อย่างเป็นทางการครั้งแรก โดยมี พล.อ.ประวิตร วงษ์สุวรรณ เป็นประธาน

“วันนั้นผมเข้าไปก็ไม่มีใครรู้จักใครเลย นายทหารคนเดียวที่รู้จักหน้าตาก็คือ พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา ที่เคยพบก่อนหน้านี้ 2 ครั้ง ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) ที่เหลือผมไม่รู้จักเลย แต่ความประทับใจในวันนั้นผมรู้สึกว่าการที่เข้ามาประชุมทุกท่านมีความตั้งใจ และจริงใจทำงานเพื่อบ้านเมือง นั่นคือที่มาที่ไปของจุดเริ่มต้น”

การประชุมวันนั้น มีการแบ่งงานกัน ทีมงาน ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ดูแลด้านเศรษฐกิจ ผมก็เรียนท่านประวิตรว่าจะช่วยงานด้านต่างประเทศก็แล้วกัน ผมอยู่กับ พล.อ.อนุพงษ์ ที่ดูแลเรื่องความมั่นคง งานที่ทำขึ้นแรกก็คือการเป็นทูตพิเศษของนายกฯไปที่เมืองจีน กับ พล.อ.ประวิตรเพื่อเจรจาปูทางให้ก่อนที่นายกฯจะเดินทางไปจีน

หลังจากนั้นนายกฯตั้ง “คณะที่ปรึกษานายกฯ” ขึ้นมาโดยให้ผมเป็นประธาน เลยมีโอกาสดำเนินงานให้นายกฯ และ พล.อ.ประวิตร ควบคู่กันไป ต่อมาก็มอบหมายให้ผมกับ ดร.มีชัย ฤชุพันธุ์ เข้าไปเป็นกรรมการ คสช.ภาคพลเรือน จึงทำ 3 อย่างในเวลาเดียวกันคือ ประธานที่ปรึกษานายกฯ ที่ปรึกษา คสช. และกรรมการของ คสช.

“การที่ได้มีโอกาสทำงานช่วยเหลือทั้งนายกฯและ พล.อ.ประวิตร ทั้งสองท่านเป็นพี่น้องที่ทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ท่านนายกฯตั้งใจสูง มีความมุ่งมั่นสูง และต้องการเห็นผลเร็ว ส่วน พล.อ.ประวิตรเป็นคนที่ฉับไวในการที่จะรับลูกไปปฏิบัติงาน สังเกตได้จากตอนที่นายกฯเห็นว่างานไม่ค่อยเดิน ก็ให้ตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ คสช.ขึ้นมาให้ พล.อ. ประวิตรเป็นประธาน สามารถผลักดันงานช่วยนายกฯได้ค่อนข้างดี”

ปฏิเสธปมขัดแย้ง “หม่อมอ้อย”

ดร.สมคิดกล่าวกับเราว่า “จริงๆแล้วตั้งแต่ตอนที่นายกฯฟอร์ม ครม.ชุดแรก พล.อ.ประวิตร ก็มาถามว่าถ้าเข้าร่วมสนใจกระทรวงใด อยากให้มาช่วยกัน แต่ก็เรียนท่านไปว่า อยากให้ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล นำทีมไปคนเดียวเลยจะได้ชัดเจนและไม่ได้ตอบอะไรมากไปกว่านั้น และบังเอิญผมยังติดข้อห้ามที่รัฐธรรมนูญบอกไม่ให้เข้าไปร่วมในคณะรัฐมนตรี ก็คือคำตอบโดยธรรมชาติก็จบไป”

“ส่วน ครม.ชุดนี้นายกฯไม่เคยบอกอะไรเลย ไม่เคยปรึกษาหารือ ท่านคิดของท่านผู้เดียว ผมมารู้ 1-2 วันก่อนทูลเกล้าฯ ที่ท่านแจ้งให้ทราบและหารือเรื่องลูกทีม 2 ถึง 3 คนที่ได้เข้าร่วม ครม. ทุกอย่างเป็นดุลพินิจของท่านนายกฯ”

กับ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร ที่มีข่าวว่ามีความขัดแย้งกันนั้น รองนายกฯกล่าวยืนยันว่า “ไม่เคยเลย” จริงๆแล้วสมัยรัฐบาลไทยรักไทยตนเองเป็นคนเสนอให้ตั้ง ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เป็นผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ในขณะนั้นเสียอีก ซึ่งประเทศอยู่ในวิกฤตการณ์แต่ก็สามารถทำงานร่วมกันมาผ่านพ้นไปได้

“พอมาถึงรัฐบาลชุดปัจจุบัน ผมก็ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับการทำงานของ ม.ร.ว.ปรีดิยาธรเลย ถือว่าต้องให้เกียรติคนรับผิดชอบทำงานไปมีอะไรก็จะเสริมไป ส่วนเรื่องนโยบายที่คิดว่าจะเสริมกันได้ ก็ผ่านไปที่คณะกรรมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ คสช. และผมก็คุยกับ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร ภายหลังได้รับตำแหน่งรองนายกฯในครั้งนี้นั้น ท่านก็บอกว่าเข้าใจทุกอย่าง พร้อมจะสนับสนุน ผู้เกี่ยวข้องทุกคนจะรู้ ไม่ว่าจะเป็นนายกฯ พล.อ.ประวิตร ผมพยายามที่จะหลีกเลี่ยงตลอดเวลา และไม่เคยออกมาวิพากษ์วิจารณ์เลยแม้แต่ครั้งเดียวในที่สาธารณะ”

วางหลักการทำงานเป็นทีม

สำหรับงานแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไทยนั้น ดร. สมคิด ระบุว่า “ที่ผ่านมาท่านนายกฯ ล้วนสั่งการไปหมดแล้ว
สั่งไปหลายครั้ง แต่ไม่คืบหน้า จึงมีบัญชามาให้ผมช่วยไปขับเคลื่อนให้เร็วขึ้น”

ขณะที่กระแสข่าวที่ว่า นายกฯ จะวัดผลการทำงานของทีมเศรษฐกิจชุดใหม่ใน 3 เดือนนั้น ความจริงแล้ว
นายกฯ ไม่ได้บอกว่า 3 เดือนต้องดี ต้องอะไร ไม่ได้พูดอย่างนั้น “แต่นายกฯ อยากให้เร่งผลักดันสิ่งที่ควรจะทำให้
ออกมาให้ได้ภายใน 3 เดือน ซึ่งสิ่งนี้เป็นจุดประสงค์ของ ครม. ชุดใหม่อยู่แล้ว และทีมงานที่เข้าไปครั้งนี้โชคดีที่ได้
คนดี ๆ ที่มีแนวความคิดดี ๆ ใหม่ ๆ เข้าไปเสริมกัน”

ทั้งนี้ หลักการในการทำงานที่ตั้งใจไว้คือ “จะทำงานเป็นทีม” เพราะปัญหาของประเทศเกี่ยวข้องกับหลาย
กระทรวง ไม่ใช่แค่กระทรวงใดกระทรวงหนึ่ง ดังนั้นการทำงานจะใช้วิธีให้แนวนโยบายไป และให้หารือกันอย่างไม่
เป็นทางการทุกสัปดาห์ ทุกเช้าวันจันทร์จะเชิญรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาคุยร่วมกัน มีอะไรจะสื่อสาร
กันตลอด

“ใครก็ตามที่มีความเกี่ยวข้องกันผมยินดีเชิญมาทานโจ๊ก ไม่ใช่แค่ 7 กระทรวง เพื่อการพบปะสนทนาจะ
ช่วยให้เกิดแนวคิดใหม่ๆ และประสานงานกันได้เร็ว ไม่มีการแบ่งว่าจะอยู่กระทรวงอะไร จริงๆ แล้วได้เชิญรัฐมนตรี
หลายคน รวมทั้งรองนายกฯ มาร่วมทานโจ๊กกับผมด้วย”

ขณะเดียวกันได้เรียนนายกฯ แล้วว่า งานของประเทศที่เกี่ยวข้องหลายกระทรวง ก็ได้ขออนุญาตนายกฯ
รองนายกฯ และรัฐมนตรีที่กำกับดูแลว่าในบางครั้งจะขอความร่วมมือ ซึ่งทุกท่านก็ยินดี และได้เรียนกับ พล.อ.อ.
ประจิน จั่นตอง รองนายกฯ ที่ดูแลกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงไอซีที เพราะเกี่ยวข้องกับอนาคตเศรษฐกิจ
ของประเทศ ขณะที่ พล.อ.ธนะศักดิ์ ปฏิมาประกร รองนายกฯ ก็ยินดีให้ความช่วยเหลือด้านการท่องเที่ยว และที่
ต้องขอบคุณอย่างมากคือ พล.อ.อนุพงษ์ เผ่าจินดา รมว.มหาดไทย ที่ยินดีสนับสนุนทุกอย่าง ซึ่งมีความสำคัญมาก
ที่จะทำให้เศรษฐกิจประเทศไทยพัฒนาขึ้นมา โดยผ่านผู้ว่าราชการจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัด และ
องค์การบริหารส่วนตำบล

หน้าที่หลัก “ช่วยคนรายได้น้อย”

สำหรับภารกิจที่นายกฯ มอบหมายให้เร่งทำมี 2 หลักใหญ่คือ สิ่งแรกที่ต้องเร่งทำทันทีก็คือเข้าไปช่วยเหลือ
ผ่อนคลายความลำบากของผู้ที่มีรายได้น้อยให้สามารถระคับประคองในช่วงที่ยากลำบากนี้ไป รวมถึงการ
ช่วยเหลือธุรกิจเอสเอ็มอี ซึ่งจะมีมาตรการออกมาโดยเร็ว ขณะที่อีกโครงการเป็นการเข้าไปเพื่อสร้างความแข็งแรง
ให้กับตำบลและหมู่บ้าน จะพยายามให้สอดคล้องกับการสร้างความเข้มแข็งจากภายในที่พระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริไว้ เช่น การพัฒนาท้องถิ่น การลงทุนในวิสาหกิจชุมชน เรื่องยุ่งาง หรืออะไรที่จะทำ
ให้ท้องถิ่นแข็งแรง

“รัฐบาลจะจัดประกายโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ หรือโอท็อป ให้เกิดความกระตือรือร้นภายใน
ท้องถิ่นของชาวบ้านขึ้นมาอีกครั้ง ตามที่นายกฯ ต้องการต่อยอดโครงการศิลปาชีพพิเศษ ให้เป็นไปตามพระราช
เสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถที่ทรงต้องการพัฒนาชาวบ้าน ขณะที่กองทุนหมู่บ้านและ
ชุมชนเมือง จะดูแลให้กองทุนสามารถสร้างความยั่งยืน”

สำหรับการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยและเกษตรกร ไม่ว่าจะผ่านกองทุนหมู่บ้านหรือผ่านกลไกจังหวัดหรือตำบล จะ
เน้นความโปร่งใสและการสร้างความยั่งยืนให้เกิดการพัฒนาต่อเนื่องไป

“ส่วนคนวิพากษ์วิจารณ์เรื่องประชานิยม ต้องเข้าใจคำว่า “ประชานิยม” ให้ชัดเจน และต้องแยกความ
แตกต่างระหว่างประชานิยมกับการช่วยประชาชนผู้ด้อยโอกาสและยากจน รัฐบาลทุกรัฐบาลต้องช่วยประชาชนที่
มีรายได้น้อยให้สามารถอยู่รอด ต้องช่วยเกษตรกร เป็นเรื่องปกติ สิ่งเหล่านี้ต้องทำ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลไม่ใช่

ประชานิยม เพราะประชานิยมคือการให้ที่มีเจตนาแอบแฝง เช่น การให้ที่สัญญาบางอย่างเพื่อหวังผลทางการเมือง ในภายหลัง แบบนี้ถึงเรียกประชานิยม”

ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่ออนาคต

รองนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ปัญหาหลักของประเทศจริงๆ ในขณะนี้คือว่า โลกเปลี่ยนไปแล้ว เศรษฐกิจโลกไม่ดีและพอเกิดปัญหาเรื่องจีนและสหภาพยุโรป โอกาสที่ประเทศไทยจะส่งออกได้สูงเหมือนในอดีตเป็นไปได้ยากจริงๆ ประเทศของเราก็ทำไม่ถูกที่ทุกอย่างไปผูกกับส่งออกเป็นสัดส่วน 60-70% ถือว่าไม่สมดุลอยู่แล้ว

มาตรการทุกอย่างในอดีตรอบ 30 ปีที่ผ่านมา หุ่่มไปกับการพัฒนาสินค้าเพื่อการส่งออก ทำให้เศรษฐกิจภายในไม่เข้มแข็งเท่าที่ควร พอโลกเปลี่ยนใหม่ใน 5 ปีข้างหน้าบอกได้เลยว่า ยากมากที่ประเทศใดจะมีการเติบโตทางเศรษฐกิจเกิน 5% ใครที่สามารถเติบโตได้ในช่วง 2-3% อย่างมั่นคงได้ก็ถือว่าเก่งแล้ว

ฉะนั้น เป้าหมายก็คือ การพัฒนาสิ่งใหม่ๆ วางรากฐานสำหรับอนาคต เพื่อให้สามารถที่จะเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคง การเติบโตทางเศรษฐกิจในอนาคต จะให้ความสำคัญกับการเติบโตภายในมากขึ้น

ต้องมีการลงทุนในภูมิภาคในท้องถิ่น เช่น การดูแลภาคเกษตร การสร้างโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง วิสาหกิจชุมชน การท่องเที่ยวชุมชน ต้องไปด้วยกันทั้งหมด ตรงนี้ถ้าทำให้เข้มแข็งได้ร่วมกับภาคประชาชน จะทำให้เกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนได้มากขึ้น

“ทราบดีอยู่แล้วว่าประเทศไทยเป็นระบบเศรษฐกิจคู่ขนาน (Duo Economy) การพัฒนาอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งเพื่อการส่งออกก็ยังจำเป็นอยู่ ต้องมองว่า เศรษฐกิจในสาขาใดจะเป็นตัวนำในอนาคต เช่น ทำอย่างไรให้สินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพการผลิตสูง เพิ่มมูลค่าได้ สิ่งเหล่านี้ต้องการสร้างคลัสเตอร์แปรรูปเกษตรและอาหาร ต้องมีผู้ประกอบการกล้าเข้ามาลงทุน และต้องมีนโยบายที่จะให้สถาบันการศึกษาของไทยเร่งผลิตบุคลากรให้มาก และมีคุณภาพเพียงพอ และจงใจให้สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยต่างประเทศเข้ามาร่วม เพื่อเสริมเรื่องเทคโนโลยี”

สิ่งหนึ่งที่สำคัญมากคือ บริษัทที่จะเอาเข้ามาในกลุ่มคลัสเตอร์ต้องดูไปถึงความสัมพันธ์กับท้องถิ่น ต้องทำให้บริษัทที่มาลงทุนสามารถดึงเอสเอ็มอีให้เชื่อมโยงกับบริษัทใหญ่ และลงทุนสร้างสิ่งดีๆ ที่เกื้อหนุนให้กับท้องถิ่นได้ เป็นการใช้ 2 เส้นทางคู่ขนานกัน คือ ด้านหนึ่งเพื่อเสริมความเข้มแข็งของการแข่งขันไปสู่โลก อีกด้านหนึ่งต้องพัฒนาท้องถิ่นเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน ลักษณะเช่นนี้ คือ หนทางในการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาคอย่างแท้จริง เพราะความเชื่อมโยงทำให้เกิดการพัฒนาจากภายในขึ้นมา ทำให้ท้องถิ่นแข็งแรง และเพิ่มพูนศักยภาพในการแข่งขันของประเทศที่จะแข่งกับต่างประเทศได้

“ผมตั้งใจและเรียนท่านนายกฯ ไว้แล้วว่า อะไรที่เราทำได้เราก่อนเลยโดยการสร้างอนาคตให้ประเทศ สิ่งเหล่านี้เชื่อมโยงกับนโยบายการปฏิรูปของสภาพัฒน์ฯ หรือ สปช. รัฐบาลต้องใช้กระทรวงวิทยาศาสตร์เข้ามาขับเคลื่อน เช่นเดียวกับประเทศเกาหลีใต้ใช้โอกาากับวิทยาศาสตร์มาพลิกประเทศได้เลย ใช้การศึกษาสร้างมนุษย์พันธุ์พิเศษขึ้นมารองรับการยกคุณภาพของสินค้าที่ผลิตได้”

จบภารกิจ “การเมือง” ที่รัฐบาลนี้

ท้ายที่สุด ดร.สมคิดยังได้เล่าให้ฟังถึงปณิธานในอนาคตว่า “เมื่อหมดภารกิจคราวนี้ ผมบอกให้เลยว่า ผมไม่คิดที่จะทำการเมืองต่อ ผมว่าผมอายุมากแล้ว คราวนี้ผมคิดว่าช่วงเวลานี้เป็นเวลาที่สำคัญมากๆ ภาษาอังกฤษเรียกว่า Cross Road คือ จุดพลิกผันของประเทศจริงๆ”

ทำไมถึงเป็นจุดพลิกผัน ถ้าถามผมว่าตอนนี้ประเทศวิกฤติไหม ตอนนี้ยังไม่มีวิกฤติ ตัวชี้วัดทุกตัวยังดีอยู่ เพียงแต่ภาวะซบเซาและปัญหาต่างๆเริ่มเข้ามา สิ่งต่างๆที่เราเคยมีในอดีตไม่พอสำหรับอนาคตที่จะเดินไป ในขณะนี้ถ้าไม่รีบเข้ามาเสริมจุดแข็งในตรงนี้ แม้แต่บัจฉิพีที่จะให้โตให้ได้ 5% โดยไม่เข้าใจหลักการว่าหน้าที่ของคุณคืออะไร

“ต้องรีบทำอย่าให้หลุดเพื่อให้อีก 3-5 ปีข้างหน้ากลับมาใหม่ได้ แม้จีดีพีจะอยู่ที่ 3-4% แต่ให้เดินอย่างเข้มแข็ง คนมีงานทำ ประเทศพัฒนา นี่คือเป้าหมาย ใครอย่ามาถามผมจีดีพีจะโตกี่เปอร์เซ็นต์ เวลาดูอะไรต้องดูที่รากฐานที่สำคัญคืออะไร ถ้าเราสร้างรากฐานที่ดีเวลาคนจะมาลงทุน เขาไม่ได้ดูเราที่จีดีพี”

เรากำลังอยู่ในจุดพลิกผันสำคัญ แต่เผชิญเกิดในช่วงที่เมืองไทยมีปัญหาทางการเมือง ดังนั้นคนไทยต้องก้าวผ่านจุดนี้ไปได้ และพยายามลืมเรื่องสี มองไปข้างหน้าและช่วยกันสร้างใหม่ 3-5 ปีผมว่าจะเห็นหน้าเห็นหลัง

“ผมเคยพูดถึงหนังสือเล่มหนึ่ง WHY NATIONS FAIL ทำไมประเทศถึงล้มเหลวขายดีมาก เพราะทุกอย่างทุ่มไปกับสิ่งเฉพาะหน้า ทุ่มไปกับการเอาใจคน แต่ไม่วางรากฐานให้กับประเทศ สิ่งที่ได้คือความนิยมทางการเมือง แต่ประเทศอ่อนแอ เปรียบเทียบกับเกาหลีเหนือ เกาหลีใต้ พื้นที่ติดกันเลย คนเผ่าพันธุ์เดียวกัน แต่ต่างกันฟ้ากับดิน”

ฉะนั้น การที่จะก้าวต่อไปในอนาคตข้างหน้า มีตัวสำคัญ 3 ภาค คือ ภาคเอกชนคือนักธุรกิจที่จะต้องก้าวไปข้างหน้า ภาครัฐเป็นตัวสนับสนุนอย่าไปสร้างอุปสรรคและแก้ไขอุปสรรคให้ และภาคประชาชน “ต้องเข้าใจ” ตามคำที่ท่านายกฯว่า “Our Home our Country Stronger Together เพื่อบ้านเมืองของเรา เพื่อประเทศของเรา รวมพลังกันและก้าวข้ามอุปสรรค สร้างชาติให้เข้มแข็ง”

ทีมเศรษฐกิจ